

Sygn. I C 1678/18

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2018 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa R. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.

przeciwko B. K.

o zapłatę

orzeka

powództwo oddala

Sygn. akt I C 1678/18

UZASADNIENIE

Powód R. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego S. G., w pozwie złożonym do Sądu Rejonowego w Przasnyszu w dniu 15 maja 2018 r. wnosił o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i zasądzenie na jego rzecz od pozwanej B. C. (1) kwoty 1853,66 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto wnosił o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwana w dniu 9 kwietnia 2008 r. zawarła umowę o świadczenie usług komunikacyjnych ze spółką P4 sp. z oo. z siedzibą w W.. Na podstawie tej umowy spółka świadczyła na rzecz pozwanej usługi telefoniczne. Za świadczone usługi spółka wystawiła faktury:

- nr (...) w dniu 3 czerwca 2012 r. na kwotę 190,11 zł z datą wymagalności 19 czerwca 2012r.,
- nr (...) w dniu 3 lipca 2012 r. na kwotę 36,50 zł z datą wymagalności 18 lipca 2012r.,
- nr (...) w dniu 8 października 2012 r. na kwotę 979,92 zł z datą wymagalności 23 października 2012r..

Wobec braku spłaty zadłużenia, wierzytelność ta została w dniu 12 grudnia 2013 r. zbyta na rzecz R. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.. W związku z faktem, iż pozwana wezwana do zapłaty, nie uiściła na rzecz powoda żądanej kwoty, powód wystąpił z pozwem, w którym należność wyliczył wraz z odsetkami od każdej faktury wystawionej przez poprzedniego wierzyciela w sposób następujący:

- nr (...) w dniu 3 czerwca 2012 r. na kwotę 190,11 zł wraz z dalszymi odsetkami naliczanymi od daty wymagalności 19 czerwca 2012r. do 7 maja 2018 r. w kwocie 108 zł,

- nr (...) w dniu 3 lipca 2012 r. na kwotę 36,50 zł wraz z dalszymi odsetkami naliczanymi od daty wymagalności 18 lipca 2012r. do 7 maja 2018 r. w kwocie 20,54 zł,

- nr (...) w dniu 8 października 2012 r. na kwotę 979,92 zł wraz z dalszymi odsetkami naliczanymi od daty wymagalności 23 października 2012r. do 7 maja 2018 r. w kwocie 517,64 zł.(pозew k. 8-9 akt)

Postanowieniem z dnia 24 maja 2018 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Przasnyszu przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie. (postanowienie – k. 37akt)

Pozwana w postępowaniu przed tutejszym Sądem pomimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy nie zajęła stanowiska w sprawie i nie wniosła o rozpoznanie sprawy pod jej nieobecność (protokół – k. 52 akt)

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 lutego 2012 r. B. C. (2) zawarła umowę o świadczenie usług komunikacyjnych ze spółką P4 sp. z oo. z siedzibą w W.. W umowie jest wpisane nazwisko C., jednakże podpis na umowie wskazuje na pomyłkę i umowa dotyczyła B. C. (2). Na podstawie tej umowy spółka świadczyła na rzecz pozwanej usługi telefoniczne. Z tytułu świadczonych usług na B. C. (2) spółka wystawiła faktury:

- nr (...) w dniu 3 czerwca 2012 r. na kwotę 190,11 zł z datą wymagalności 19 czerwca 2012r.,

- nr (...) w dniu 3 lipca 2012 r. na kwotę 36,50 zł z datą wymagalności 18 lipca 2012r.,

- nr (...) w dniu 8 października 2012 r. na kwotę 979,92 zł z datą wymagalności 23 października 2012r.

(dowód: umowa k. 10 akt, faktury k. 11-21 akt).

W związku z niewywiązywaniem się z umowy przez B. C. (2) wierzytelność ta została w dniu 12 grudnia 2013 r. zbyta na rzecz R. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.. O przeniesieniu wierzytelności B. C. (2) została zawiadomiona przez cedenta pismem z dnia 8 stycznia 2014 r. Tego samego dnia R. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wezwał B. C. (2) do zapłaty, na które ta nie odpowiedziała. Na dzień wniesienia pozwu powód wyliczył należność w sposób następujący:

- nr (...) w dniu 3 czerwca 2012 r. na kwotę 190,11 zł wraz z dalszymi odsetkami naliczanymi od daty wymagalności 19 czerwca 2012r. do 7 maja 2018 r. w kwocie 108 zł,

- nr (...) w dniu 3 lipca 2012 r. na kwotę 36,50 zł wraz z dalszymi odsetkami naliczanymi od daty wymagalności 18 lipca 2012r. do 7 maja 2018 r. w kwocie 20,54 zł,

- nr (...) w dniu 8 października 2012 r. na kwotę 979,92 zł wraz z dalszymi odsetkami naliczanymi od daty wymagalności 23 października 2012r. do 7 maja 2018 r. w kwocie 517,64 zł.

(dowód: zawiadomienie o przelewie k. 22 akt, wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu k. 24 akt, załącznik do umowy przelewu k. 25 akt, odpis z KRS k. 26, 29 akt, odpis umowy cesji k. 27 akt, wyciąg z rejestru funduszy k. 28 akt).

B. C. (2) obecnie nosi nazwisko K.. Pozwana nie spełniła dochodzonego pozewem żądania ani nie zajęła stanowiska w sprawie. (dowód: wydruk z PESEL-SAD k. 35-36 akt, bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów.

Sąd nie znalazł podstaw do podważania ich wiarygodności, tym bardziej, że pozwana nie zajęła stanowiska w sprawie. Powyższe dowody w ocenie Sądu są w pełni wiarygodne.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powód R. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. dochodzi w niniejszej sprawie od pozwanej B. C. (2) (obecnie K.) zapłaty należności wynikającej z umowy 20 lutego 2012 r. zawartej przez B. C. (1) o świadczenie usług komunikacyjnych ze spółką P4 sp. z oo. z siedzibą w W.. Na podstawie tej umowy spółka wystawiła faktury:

- nr (...) w dniu 3 czerwca 2012 r. na kwotę 190,11 zł wraz z dalszymi odsetkami naliczonymi od daty wymagalności 19 czerwca 2012r. do 7 maja 2018 r. w kwocie 108 zł,

- nr (...) w dniu 3 lipca 2012 r. na kwotę 36,50 zł wraz z dalszymi odsetkami naliczonymi od daty wymagalności 18 lipca 2012r. do 7 maja 2018 r. w kwocie 20,54 zł,

- nr (...) w dniu 8 października 2012 r. na kwotę 979,92 zł wraz z dalszymi odsetkami naliczonymi od daty wymagalności 23 października 2012r. do 7 maja 2018 r. w kwocie 517,64 zł.

W ocenie Sądu powód R. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wykazał w toku procesu, że nabył skutecznie na podstawie przelewu wierzytelności, wierzytelność przysługującą pierwotnie P4 sp. z oo. w W. w stosunku do pozwanej B. C. (2). Zgodnie z art. 509 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Zgodnie art. 511 k.c., jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony. Do akt sprawy została dołączona umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, gdzie omyłkowo wpisane zostało nazwisko C. zamiast prawidłowo C. oraz umowa przelewu zawarta pomiędzy P4 sp. z oo. w W. a R. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W..

Na skutek przelewu wierzytelności doszło do zmiany strony stosunku zobowiązaniowego po stronie wierzyciela, a zatem powód jest legitymowany czynnie do występowania w niniejszym procesie.

Zgodnie z art. 512 zd 1 k.c. dopóki zbywca nie zawiadomił dłużnika o przelewie, spełnienie świadczenia do rąk poprzedniego wierzyciela ma skutek względem nabywcy, chyba że w chwili spełnienia świadczenia dłużnik wiedział o przelewie. Przepis ten przewiduje tzw. ochronę dłużnika przed konsekwencjami spłaty swojej wierzytelności byłemu wierzycielowi, która to ochrona kończy się bądź z momentem zawiadomienia go przez cedenta o przelewie, bądź też z chwilą dowiedzenia się przez dłużnika o przelewie z jakiegokolwiek innego źródła.

Ponieważ pozwana B. C. (2) (obecnie K.) nie zajęła stanowiska w sprawie, Sąd zgodnie z art. 339§1 k.p.c. wydał w sprawie wyrok zaoczny. W myśl §2 art. 339 k.p.c. w tym przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W niniejszej sprawie Sąd wyrokiem zaocznym oddalił powództwo, gdyż dochodzone pozvem roszczenie jest przedawnione, a fakt ten Sąd jest zobowiązany brać pod uwagę z urzędu w przypadku spraw przeciwko konsumentom.

W dniu 9 lipca 2018 r. weszła w życie ustawa z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy Kodeks cywilny oraz innych ustaw (Dz. U. z dnia 8 czerwca 2018 r. poz 1104). Art. 1 tej ustawy wprowadził w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1025) następujące zmiany:

1) w art. 117 po § 2 dodaje się § 2¹ w brzmieniu:

"§ 2¹. Po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi."

Ustawa ta wprowadziła również nowe terminy liczenia okresu przedawnienia.

Z art. 5 ust 1 ustawy z dnia z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 8 czerwca 2018 r. poz 1104) do roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i w tym dniu jeszcze nieprzedawnionych stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. W myśl art. 5 ust 2 ustawy jeżeli zgodnie z ustawą zmienianą w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, termin przedawnienia jest krótszy niż według przepisów dotychczasowych, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Jeżeli jednak przedawnienie, którego bieg terminu rozpoczął się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nastąpiłoby przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia wcześniej, to przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu. Zgodnie z art. 5 ust 3 ustawy do przysługujących konsumentowi roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i w tym dniu jeszcze nieprzedawnionych, których terminy przedawnienia są określone w art. 118 i art. 125 § 1 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Zgodnie z §5 ust 4 ustawy roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Zgodnie z art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat sześć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Trzyletni ogólny termin przedawnienia odnosi się do roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Ponieważ w niniejszej sprawie jedną ze stron był podmiot prowadzący działalność gospodarczą, ma zastosowanie trzyletni termin przedawnienia.

Ze złożonych faktur wynika, że termin wymagalności był w 2012 r. Skoro roszczenie było wymagalne w 2012 r., to stało się przedawnione w 2015 r. Ponieważ powód wystąpił z pozwem w dniu 10 maja 2018 r., jego roszczenie było przedawnione w chwili wytoczenia powództwa. Ponieważ pozwanym jest konsument, Sąd uwzględnił okres przedawnienia bez konieczności podnoszenia tej okoliczności przez pozwaną.

W związku z powyższym Sąd oddalił powództwo w całości, o czym orzekł w pkt 1 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o art. 98 k.p.c. obciążając nimi powoda w całości. Na koszty składają się koszty poniesione wyłącznie przez powoda.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)